

Solymosi Eszter, mint nemzeti hős - avagy milyen hagyományokat őriz a Magyar Gárda ?

Szombat 2007. október 27. , írta Nagy László

A Magyar Gárda egyértelmű nemzetiszocialista-hungarista beállítottságát bizonyítja az a honlapukon található beszámoló, melyből megtudhatjuk, hogy a félkatonai szervezet Solymosi Eszter tiszaezlári sírjához szervezett zarándoklatot. Magyarország történelmének egyik legnagyobb szégyene a sötét középkor hagyományait újjáélesztő XIX. század végi vérvádper, Európa utolsó vérvádpere, melyben a tiszaezlári zsidó lakosságot tették felelőssé a gyanús körülmények között elhunyt gyermekek szolgárolány, Solymosi Eszter haláláért.

A nyugati közvélemény felháborodással fogadta azt a zsidóságra zúdított képtelen rágalmat, miszerint vallási célból, rituális gyilkosságot követnek el, hogy keresztény gyermekek vérért vegyék. Ez azért is teljesen anakronisztikus, mert a zsidó vallásban tisztátalannak számít a vér. A tiszaezlári zsidókat előzetes letartóztatásba helyezték, s bár a per végül felmentéssel végződött, a magyar antiszemita-szociáldarwinista hagyomány kultikus személyé avatta Solymosi Esztert.

A harmincas évek második felében a Szálasi Ferenc vezetésével kibontakozó Hungarista Mozgalom számára is ideális identitásformáló hagyományt jelentett a vérvádper felelevenítése. A hungarista történelemszemlélet alapja a fajelmélet és a totális antiszemitizmus, az aszemitizmus. Gyakorlatilag a német Endlösung, a végső megoldás koncepcióját fogalmazza meg Szálasi A Börtönnapló 1938.nov.10-i feljegyzésében: "Zsidók írmagostul való kiirtása." Az agresszív propagandaháború jegyében megkezdődött az antiszemita múlt „hőseinek” pártpolitikai

jellegű glorifikálása is.

A hungarista propaganda és a nyilas "líra" egyik meghatározó figurája Erdélyi József, az antiszemita verseitől hírhedté vált poéta, akinek nevéhez fűződik a korszak egyik legtöbbször idézett és a poéta első nyomtatásban napvilágot látott (1937.aug.2-án jelent meg a Virradat c. folyóiratban) zsidógyűlölő verse, a Solymosi Eszter vére. Politikai felfogásából adódóan Erdélyi a zsidókat teszi felelőssé nemcsak a kislány haláláért, hanem "minden kiontott ártatlan" életért. A vallási antiszemitizmus alaptételéből indul ki, miszerint Jézus a zsidóknak („vérengző bolondok”, „vademberek”) köszönheti keresztrefeszítését és ebből következően Jézus halála megfelleltethető Solymosi Eszter és más ártatlan emberek halálának is: " ...

Minden kiontott ártatlan vér, / s minden kiontott magyar vér, ami foly, /

párolgott és virult belőle / idegen trón, élősdi bolt. - /

Minden kiomlott ártatlan vér, / harctéren ontott hősi vér, /

és munkában csorgott verejték / és megrabolt bér és babér, - /

az én vérem is, az anyámé, / a régi libapásztoré: /

az ő vére s a meggyalázott / szegény Solymosi Eszteré.

... Hajnalt festek a magyar égre / és felkelő napot veled, /

hogyan ne vesszen kárba a vérük, / s emléked, árva hajadon, /

Solymosi Eszter árva népét / ébressze bátran, szabadon!"

(Erdélyi József a szerzője a korszak egyik legismertebb nyilas indulójának, a Fahne hoch! és a Giovinezza magyar megfelelőjének, a Riadó-nak is. Itt a poéta odáig megy, hogy a zsidót nyíltan „ördögnek” nevezi („a zsidó, az ördög”).

A Keleti Arcvonal Bajtársi Szövetség felkérésére íródott propagandakölteményt a nyilas zenei kormánybiztos, Operaház-igazgató, Sámy Zoltán zenésítette meg. Ez a vers magán viseli a hungarista költészet minden jellegzetességét: sarokpontjai a fajelmélet, az antiszemitizmus, a szovjet- és bolsevizmusellenesség, a nemzetiszocialista küldetéstudat és a fanatikus hősiesség.

Sajnos, Erdélyi József az államszocializmus időszakában ismét érvényesülhetett, mint másodvonalbeli költő: Rákosit és Sztálint éltető versei kivételezettséget és anyagi jólétet biztosítottak számára.)

Solymosi Eszter történetét dolgozta fel a Szálasi környezetéhez tartozó hírhedt nyilas újságíró, Marschalkó Lajos is, nemzetközi botrányt kiváltó Tiszaeszlár c. könyvében. A háborús és népellenes bűnösneként elítélt író 1956-ban szabadult a börtönből és 1957 elején Amerikába

kapott is kivándorlási útlevelet, de a vérvádperről szóló munkája miatt a Klár Zoltán vezette Az Ember c. lap nyomására kiutasították és visszahurcolták Ausztriába.

A német megszállást követően a Sztójay-kormány kultúrideológusai, az államszocializmusban szintén jól érvényesülő Páger Antal filmkormánybiztossal és a könyvégető Kolozsváry-Borcsa Mihály (alias Michail Borcea) államtitkárral az élen, elhatározták, hogy nemzetiszocialista propagandafilmet fognak forgatni a nyilas házmesterréteg körében nagy népszerűségnek örvendő Marschalkó-könyvből.

A film forgatókönyvet Patkós György és Dövényi Nagy Lajos (akinek „főműve”, a Tarnopolból indult el c. antiszemita propagandaregény a nyilas kultuszminiszter, Rajniss Ferenc lapjában, a Magyar Futárban jelent meg, folytatásokban) írta, a rendezést szintén Patkós György kapta meg. A Tiszaeszlár felvételeit a háborús helyzet és az idő rövideje miatt a Sztójay-kormány alatt nem tudták befejezni, ezért a nyilas kormány alatt tovább folytak a forgatások, de végül sohasem tudták befejezni. Igazi antiszemita hangvételű, hungarista propagandafilm lett volna a darab, ha elkészül.

A történelmi tanulságok alapján egyértelmű, hogy Solymosi Eszter kultuszát csak a hungarista-nyilas hagyomány vállalja föl, még a jobboldali nemzeti-konzervatívok is élesen elhatárolódnak tőle. A Solymosi Eszter-emléktúra a napnál világosabban bizonyítja a Magyar Gárda nyilas elkötelezettségét és azt, hogy valóban veszélyezteti a magyar demokráciát. Most már csak az a kérdés, vajon a hatalom képviselői mikor ismerik fel az igazságot. Talán még nem lesz késő...

Hozzászólás a cikkhez

1 Üzenet

Solymosi Eszter, mint nemzeti hős - avagy milyen hagyományokat őriz a Magyar Gárda ?
2007. október 30. 15:58, írta Dobszay Károly

Megjegyzés:

Marschalkó Lajos soha nem volt nyilas újságíró, hanem az Imrédy Béla nevével fémjelzett vonalhoz tartozott. Ebből következik, hogy szintén soha nem tartozott Szálasi környezetéhez sem. A háború végén Németországba távozott és ott is élt 1968-ban bekövetkezett haláláig. Soha nem szállították haza és nem ítélték el háborús bűnösneként. Amerikába a negyvenes évek végén próbált meg kivándorolni, de Elis Island-on töltött majd egy éves karantén után - Klár Zoltán és a köré csoportosuló bolsevista-zsidó maffia nyomására - visszatoloncolták Németországba.

Ezeket a tényeket egy állítólagos történésznek - még ha egyben a Magyar Antifasiszta Liga elnöke is - illene tudnia, főleg, ha ezzel a témakörrel foglalkozik.

Dobszay Károly